Над лісом сяє
Місяць блідий,
З гілок зринає
Голос чудний
Під тінню крон…

О диво-сон!

В глибоку воду,
Темну гладінь,
Верба звік-роду
Шле свою тінь,
Де вітер згас…

Мріяти час.

Легка в розмаю
Спокою мить
Від небокраю
Мовби бринить
На перелив…

Диво із див.